

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קס"ה ע"א

פרשת תרומה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קס"ד ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לְעִילָא בְּהוּא אֲתֵר, דְּכָל חַד וְחַד אֲתִדְבֵּק בֵּיהּ, בְּרִינְיָא אֵינֹן דְּקִימָן בִּימִינָא
וּבְשִׁמְאָלָא, וְאֵינֹן גְּנִיזִין בְּהֵדִי שְׂכִינְתָּא.

תרגום לעברית

עֲשֹׂר יְרִיעוֹת הֵן, שֶׁהֵם עֲשָׂרָה רְקִיעִים. וּמִי הֵם יְרִיעוֹת הַמְּשָׁכָן שֶׁהֵן עֲשֹׂר וְעוֹמְדוֹת
לְהוֹדֵעַ לְחַכְמֵי הַלֵּב? מִי שִׁידַע בָּהֶן, מִסְתַּכֵּל בְּחֻכְמָה רַבָּה וּבִסּוּדוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, וּמִסְתַּכֵּל
לְמַעַלָּה בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד נִדְבֵּק בּוֹ, פָּרַט לְשֵׁנֵי אֵלֶּה שְׁעוֹמְדִים בְּיָמִין
וּבְשִׁמְאָל, וְהֵם גְּנוּזִים עִם הַשְּׂכִינָה.

טקסט הזוהר

רַבִּי יוֹסִי אָמַר תִּשְׁעַ רְקִיעִין אֵינֹן, וְשְׂכִינְתָּא אִיהִי עֲשִׂירָא. דְּאִי תִימָא בְּגִין דְּכִתִּיב
עֲשֹׂר, בְּרִי מְשִׁכִּנְתָּא אִיהוּ. אִי הָכִי, שְׂכִינְתָּא חַד סָרִי אִיהִי דְּקִימָא עַל עֲשֹׂר. אֵלָּא וְדִאִי
תִּשְׁעַ אֵינֹן, וְאֵינֹן תִּשְׁעַ יוֹמִין שְׁבִין רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְאִיהִי עֲשִׂירָא. כְּגוֹנוֹנָא
דָּא, מְשָׁכָן אִיהוּ עֲשֹׂר יְרִיעוֹת.

רבי יוסי אמר, תשעה רקיעים הם, ושכינה היא עשירית. שאם תאמר בשביל שכתוב עשר - הוא חוץ מהשכינה. אם כן, השכינה היא אחת עשרה שעומדת על עשר. אלא ודאי שתשע הן, והם תשעה ימים שפין ראש השנה ליום הפורים, והיא העשירית. כמו זה המשכן הוא עשר יריעות.

טקסט הזוהר

אינון עשר רקיעין רזא דרזין דלא אתמסר בר לאינון דידעי חכמתא, וכלא איהו ברזין דבוצינא קדישא, דאיהו גלי רזא דכל רקיעא ורקיעא, ואינון שמשין דמשמשי בכל חד וחד. שבע רקיעין אינון לעילא, שבע רקיעין אינון לתתא, בגוונא דלעילא. שבע רקיעין אינון, דבהו ככביא ומזלי לאנהגא עלמא דא כפום ארחיה, כמה דאצטריך ליה.

תרגום לעברית

אותם עשרה רקיעים סוד הסודות שלא נמסר, רק ליודעי החכמה, והכל הוא בסודות של המנורה הקדושה, שהוא גלה סוד כל רקיע ורקיע, והם שמשים שמשמשים בכל אחד ואחד. שבעה רקיעים הם למעלה, ושבעה רקיעים הם למטה, כמו שלמעלה. שבעה רקיעים הם שבהם כוכבים ומזלות להנהיג העולם הזה כפי דרכו וכמו שצריך לו.

טקסט הזוהר

בכלהו שביעאה עדיר, בר תמינאה, דקא מדבר לכלהו, וקיימא על כלהו. כתיב (תהלים סח) סלו לרוכב בערבות, מאן רוכב בערבות, ומאן אינון ערבות. אלא, ערבות דא רקיעא שביעאה, אמאי אתקרי ערבות. על דאיהו כליל מאשא ומיא כחדא, ומסטרא דדרום, ומסטרא דצפון, ואיהו מעורב מתרין סטרין.

בְּכֻלָּם הַשְּׁבִיעִי עֲדִירָה, חוּץ מִן הַשְּׁמִינִי שֶׁמִּנְהִיג אֶת כָּלָם וְעוֹמֵד עַל כָּלָם. כָּתוּב סְלוּ לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת. מִי רֹכֵב בְּעֶרְבוֹת, וּמִי הֵן הָעֶרְבוֹת? אֵלָּא עֶרְבוֹת זֶה הֶרְקִיעַ הַשְּׁבִיעִי, וְלָמָּה נִקְרָא עֶרְבוֹת? עַל שֶׁהוּא כָּלוּל מֵאֵשׁ וּמִיָּם כְּאַחַד, וּמֵצֵד הַדְּרוֹם, וּמֵצֵד הַצָּפוֹן, וְהוּא מְעַרְב מִשְׁנֵי צַדִּים.

טקסט הזוהר

וְאִי תִימָא, אִי הָכִי, שְׁתֵּי עֶרְבוֹת דְּקָא מִתְחַפְּרֵן בְּלוּלָב, וְתִנְיֵן עֶרְבוֹת, הֵדָא הוּא דְכָתִיב סְלוּ לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת. אִי הָכִי, מֵאֵן יְהִיב יָרְכִין בְּגוּפָא, אוֹ גּוּפָא בְּיָרְכִין, דִּהָא דָא עָבִיד פִּרְיָן וְאִיבִין, וְדָא (קס"ט ע"ב) לָא עָבִיד פִּרְיָן וְאִיבִין.

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר, אִם כֵּן, שְׁתֵּי הָעֶרְבוֹת שֶׁמִּתְחַפְּרוֹת בְּלוּלָב, וְשִׁנִּינוּ עֶרְבוֹת. ? זֶהוּ שְׁכָתוּב (תהלים סח) סְלוּ לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת. אִם כֵּן, מִי נוֹתֵן יָרְכִים בְּגוּף, אוֹ גּוּף בְּיָרְכִים? שְׁהֲרִי זֶה עוֹשֶׂה פְרוֹת וְנִצָּנִים, וְזֶה לֹא עוֹשֶׂה פְרוֹת וְנִצָּנִים.

טקסט הזוהר

אֵלָּא, וְדָאִי כָּלָא הוּא רְזָא דְעֶרְבוֹת דְּבְלוּלָב, אֵינֵן עֶרְבוֹת דְּבְלוּלָב, חַד אֵשׁ, וְחַד מַיִם. בְּרִזָּא דָא דְכָלְהוּ, וְאִיהוּ שְׁבִיעָאָה אִיהוּ אֵשׁ וּמַיִם כָּלִיל כְּחֻדָּא, בְּרִזָּא חֻדָּא, וּבְגִין דְעֶרְבוֹת אִיהוּ רְזָא כָּלְלָא דְכָלְהוּ שְׁתֵּי אַחְרָנִין, אִיהוּ רְזָא דְרִתִּיכָא עֲלָאָה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְרָעִי בְּהָאִי רְקִיעַ, יִתִּיר מִכָּלְהוּ רְקִיעִין, וְתִיאובְתִּיהָ תְּדִיר לְאַתְקָנָא לְהֵהוּא רְקִיעָא, בְּשִׁפְירוֹ עֲלָאָה. וְעַל דָּא, סְלוּ לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת לְהֵהוּא דְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת. וּמֵאֵן אִיהוּ. הֵהוּא רְקִיעַ טְמִיר וְגִנְזִי, דְּקִימָא עַל גְּבִי חֵיוָתָא, דְּאִיהוּ רֹכֵב בְּעֶרְבוֹת.

אֵלָא וְדַאי שְׁהַכַּל הוּא סוּד שֶׁל עֲרְבוּת שְׁבִלּוּלָב. אוֹתָם עֲרְבוּת שְׁבִלּוּלָב, אֶחָד אֵשׁ וְאֶחָד מִיָּם. בְּסוּד הַזֶּה שֶׁל כָּלָם, וְהוּא שְׁבִיעִי, הוּא אֵשׁ וּמִיָּם כְּלוּלִים כְּאֶחָד בְּסוּד אֶחָד, וּמִשּׁוּם שְׁעֲרְבוּת הוּא סוּד הַכָּלָל שֶׁל כָּל שֵׁשֶׁת הָאֲחֵרוֹנִים, הוּא סוּד הַמְּרֻכָּבָה הָעֲלִיוֹנָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה בְּרֻקִיעַ הַזֶּה יוֹתֵר מִכָּל הָרֻקִיעִים, וְתִשׁוּקָתוֹ תָּמִיד לְתַקֵּן אוֹתוֹ הָרֻקִיעַ בְּיָפִי עֲלִיוֹן. וְעַל זֶה סָלוּ לְרֻכֵּב בְּעֲרְבוּת, לְאוֹתוֹ שְׂרוּכֵב בְּעֲרְבוּת, וּמִיָּהוּ? אוֹתוֹ הָרֻקִיעַ טָמִיר וְגִנוּז שְׁעוֹמֵד עַל גֵּב הַחַיּוֹת, שֶׁהוּא רוֹכֵב בְּעֲרְבוּת.

טקסט הזוהר

וְעֲלִזוּ (ק' ע' ע"ב) לְפָנָיו. מִלְּפָנָיו לֹא כְּתִיב, אֵלָא לְפָנָיו, דְּהָא לִית מָאן דִּינִדְע בֵּיהּ כְּלוּם. אֲבָל לְפָנָיו, מָאן דְּעִיִּל לְקַמִּיָּה דְּהָא רֻקִיעַ, אֲצִטְרִיָּה לְמִיעַל בְּחֻדְוָה, וְלֹא בְּעֲצִיבוּ כָּלָל, בְּגִין דְּהָא רֻקִיעָא גָּרִים, דְּתַמָּן לֹא שְׂרִיא עֲצִיבוּ וְרוּגְזָא כָּלָל, דְּהָא תַּמָּן כָּלָא אִיהוּ בְּחֻדְוָה.

תרגום לעברית

וְעֲלִזוּ לְפָנָיו. לֹא כְּתוּב מִלְּפָנָיו, אֵלָא לְפָנָיו, שְׁהָרִי אֵין מִי שִׂידַע בּוֹ כְּלוּם. אֲבָל לְפָנָיו, מִי שֶׁנִּכְנָס אֶצֶל הָרֻקִיעַ הַזֶּה, צְרִיָּה לְהַכְנִס בְּשִׁמְחָה וְלֹא בְּעֶצֶב כָּלָל, מִשּׁוּם שֶׁהָרֻקִיעַ הַזֶּה גּוֹרֵם, שֶׁשֶּׁם לֹא שׁוֹרָה עֶצֶב וְרוּגֵז כָּלָל, שְׁהָרִי שֵׁם הַכָּל בְּשִׁמְחָה.

טקסט הזוהר

וְעַל דָּא, כַּהֵן גָּדוֹל דְּקִיָּמָא לְקַמִּיָּה, לֹא הוּא עָאֵל לְבִי קוּדְשָׁא, בְּרַ בְּחֻדְוָה, וְלֹאֲחֻזָּא חֻדְוָה, דְּהָא אֲתֵרָא גָּרִים. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים ק) עֲבָדוּ אֶת יי' בְּשִׁמְחָה בְּאוֹ לְפָנָיו בְּרִנָּה. דְּהָא אֲצִטְרִיָּה דְּלֹא לֹאֲחֻזָּא בָּהּ עֲצִיבוּ.

ועל זה, כהן גדול שעומד לפניו לא היה נכנס לבית הקדש - רק בשמחה ולהראות שמחה, שהרי המקום גורם. ועל זה כתוב (תהלים ק) עבדו את ה' בשמחה באו לפניו ברננה. שהרי צריך שלא להראות בו עצב.

טקסט הזהיר

ואי תימא, אי הכי, האי מאן דאיהו בצערא ובדוחקא, דלא יכיל למחדי לביה, ומגו דוחקיה אית ליה למתבע רחמין, קמי מלכא עלאה, אי הכי, לא יצלי צלותא כלל, ולא ייעול בעציבו כלל, דהא לא יכיל למחדי לביה, ולא עלא קמיה בחדנה, מאי תקונא אית ליה להאי בר נש.

תרגום לעברית

ואם תאמר, אם כן, מי שהוא בצער ודחק, שלא יכול לשמח את לבו, ומתוך דחקו יש לו לבקש רחמים לפני המלך העליון. אם כן, לא יתפלל תפלה כלל, ולא יכנס בעצב כלל, שהרי לא יכול לשמח את לבו ולהכנס לפניו בשמחה. מה התקון שיש לאדם הזה?

טקסט הזהיר

אלא ודאי הא תנינן, כל תרעין ננעלו ואסגירו, ותרעין דדמעין לא אסגירו, ולית דמעה אלא מגו צערא ועציבו. וכל אינון דממנן על אינון תרעין, כללו מתברין גזיזין ומנעולין, ועיילין אינון דמעין, וההיא צלותא עאלת קמי מלכא קדישא.

תרגום לעברית

אלא ודאי הרי שנינו, כל השערים ננעלו ונסגרו, ושערי דמעות לא נסגרו, ואין דמעה אלא מתוך צער ועצב, וכל אותם הממננים על אותם השערים, כלם משברים חתיכות קשות ומנעולים ומכניסים אותן דמעות, ואותה תפלה נכנסת לפני המלך הקדוש.

כַּדִּין הָהוּא אֶתְרָא אֵית לֵיה דְּחֻקָּא, מִהֵהוּא עֲצִיבוּ וְדוּחָקָא דִּהְהוּא בְּר נָשׁ, כְּמָה דְּאֵת אָמֵר (ישעיה סג) בְּכָל צָרְתָם לֹא צָר. תִּיאובְתִּיה דִּהְהוּא עֲלֵמָא עֲלָאָה, לְגַבִּי הָאִי אֶתְרָא, כְּדִכּוּרָא דִּתִּיאובְתִּיה תְּדִיר לְגַבִּיה דְּנוֹקְבָא. כַּד מִלְכָּא עָאל לְגַבִּי מְטְרוֹנִיתָא, אֲשַׁכַּח לָהּ בְּעֲצִיבוּ, כַּדִּין כָּל מָה דְּאִיהִי בְּעָאָת, בִּידְהָא אֶתְמָסֵר, וְהֵהוּא בְּר נָשׁ, וְהֵהוּא צְלוּתָא, לֹא אֶהְדֵּר בְּרִיקְנִיָּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַיִּים

וְאֵז לְאוּתוֹ מְקוֹם יֵשׁ דְּחֻק מְאוּתוֹ עֲצֵב וְדְחֻק שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה סג) בְּכָל צָרְתָם לֹא (לו) צָר. תְּשׁוּקַת אוֹתוֹ הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן לְמְקוֹם הַזֶּה, כְּזֹכֵר שֶׁתְּשׁוּקָתוֹ תָּמִיד אֶל הַנִּקְבָּה. כְּשֶׁנִּכְנַס הַמֶּלֶךְ לְגַבִּירָה וּמוֹצֵא אוֹתָהּ בְּעֲצֵב, אֵז כָּל מָה שֶׁהִיא רוֹצֶה, נִמָּסֵר בִּידֶיהָ, וְאוֹתוֹ אָדָם וְאוֹתָהּ תִּפְלָה לֹא חוֹזֶרֶת רִיקָם, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עָלָיו. אֲשֶׁרִי חֵלְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁשׁוּפֵר דְּמַעוֹת לְפָנָי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתִפְלָתוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.